

Sygn. akt *IC 715/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Murawka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r. w Gryficach

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko W. C. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 16.740,72 zł (szesnaście tysięcy siedemset czterdzieści złotych i siedemdziesiąt dwa grosze) z odsetkami umownymi liczonymi w stosunku rocznym ustalonymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 8 października 2015 roku;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu znosi

SSR Krystyna Murawka.

Sygn. akt IC 715/15

UZASADNIENIE

Powód - (...) w K. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko W. C. (1) domagając się zasądzenia od pozwanego 27.677,97 zł. wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, liczonymi od kwoty 16.740,72 zł. i od dnia 25.06.2013 r. oraz zasądzenia kosztów sądowych.

W uzasadnieniu podniósł, że podstawą zgłoszonych żądań jest umowa zawarta pomiędzy pierwotnym wierzycielem, tj. (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. a pozwanym W. C. (1) z dnia 14.04.2009 r. o numerze (...), a z której to pozwany się nie wywiązał. Skutkiem tego miało być wypowiedzenie umowy pismem z dnia 31.05.2010 r. Dalej wskazano, że powód jest następcą prawnym (...) Banku Spółki Akcyjnej we W., gdyż pozostała do zapłaty wierzytelność wynikająca z przedmiotowej umowy została w dniu 07.06.2013 r. zbyta na rzecz powoda, o czym W. C. (2) był informowany pismem z dnia 10.06.2013 r. stanowiącym jednocześnie wezwanie do zapłaty.

Na dochodzone pozwem świadczenie składały się: 16.740,72 zł. - jako kapitał, 10.937,25 zł. - jako odsetki karne oraz dalsze odsetki liczone od dnia wytoczenia powództwa i kwoty kapitału, tj. 16.740,72 zł. według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w banku, która na dzień redakcji pozwu wynosiła 17 % w stosunku rocznym.

Postanowieniem z dnia 30.09.2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc - e 1640200/13 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany W. C. (2) w piśmie z dnia 20.10.2015 r. nie kwestionując zasady swej odpowiedzialności wniósł o oddalenie powództwa powołując się na trudną sytuację finansową, uniemożliwiającą mu spłatę zadłużenia.

Na rozprawie w dniu 17.11.2015 r. pozwany przyznał okoliczność zawarcia umowy z (...) i jej wypowiedzenie oraz istnienie zadłużenia. Jednakże zakwestionował prawidłowość ustalenia wysokości dochodzonej należności.

W piśmie procesowym z dnia 08.02.2016 r. powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 233,77 zł. w zakresie odsetek karnych, uzasadniając swoje stanowisko tym, iż na rachunku wierzytelności po dacie wniesienia pozwu na drogę elektronicznego postępowania upominawczego odnotowano trzy wpłaty z kancelarii komornika (przekazane przez poprzedniego wierzyciela, Km 926/12) w wyżej wymienionej kwocie, które to wpłaty zostały zaksięgowane na poczet spłaty odsetek karnych. Precyzując żądanie pozwu, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 27.444,20 zł. (wps 27.677,97 zł. – 233,77 zł.) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 16 % w stosunku rocznym, liczonymi od kwoty 16.740,72 zł. i od dnia 25.06.2013 r.

W. C. (2) na rozprawie w dniu 22.03.2016 r. przyznał, że kapitał, który powód wskazuje nie został uregulowany. Twierdził ponadto, że nie otrzymywał żadnych wezwań do zapłaty, a od 2013 r. już nie mieszkał w G.. Jednocześnie pozwany negował okoliczność dokonywania spłat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W. C. (2) zawarł w dniu 14.04.2009 r. z (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. umowę kredytu nr(...)- kredyt powtórny. Na podstawie tej umowy pozwany otrzymał kredyt w kwocie 19.232,78 zł. z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne. Pozwany zobowiązał się spłacić kredyt w 60 miesięcznych ratach, w tym 59 równych oraz ostatniej wyrównawczej, przy czym wysokość pierwszej raty ustalono na 497,11 zł. i miała być ona płatna począwszy od następnego miesiąca po dacie udzielenia kredytu do dnia 28.05.2009 r. Z kolei kolejne raty miały być płatne w kwotach i terminach określonych w harmonogramie spłat, stanowiącym załącznik do umowy. Oprocentowanie nominalne kredytu wynosiło 18,50 % w stosunku rocznym i było stałe. Z kolei z postanowień § 2 pkt 11 umowy zobowiązaniowej wynikało również uprawnienie banku do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia, w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat, za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu korespondencyjnym kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania i nieuregulowaniu zaległości w zakreślonym terminie.

Bezsporne (- odpis umowy kredytu nr (...)- kredyt powtórny, k.15 – 16 v.,

- odpis oświadczenia o odstąpieniu od umowy kredytu, k. 17).

W dniu 7 czerwca 2013 r. (...) Bank Spółka Akcyjna we (...)zawarł z (...)

(...)

w (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw

i obowiązków wynikających z umowy kredytu zawartego przez pozwanego W. C. (1).

Dowód: odpis wyciągu z umowy cesji wierzytelności z dnia 07.06.2013 r. wraz z odpisem wyciągu z aneksu do umowy przelewu z dnia 24.06.2013 r. i odpisem załącznika, k. 18 – 20.

Pismem datowanym na 10 czerwca 2013 r. (...) Bank Spółka Akcyjna we W. informował pozwanego, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 07.06.2013 r. zbył na podstawie art. 509 § 1 k.c. wierzytelność z tytułu zaległości dotyczącej kredytu nr (...)na rzecz (...) w K.. Jednocześnie w treści powyższego pisma pierwotny wierzyciel zawarł

informację, że będzie zarządzał przedmiotową wierzytelnością w ramach jednostki organizacyjnej: Biuro (...), ale nie w oparciu o status wierzyciela tylko na mocy umowy o zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami zawartej z (...) w K..

Dowód: odpis zawiadomienia pierwotnego wierzyciela z dnia 10.06.2013 r. o cesji wierzytelności, k. 22.

(...) Bank Spółka Akcyjna – Biuro (...) działając na podstawie udzielonych pełnomocnictw i w imieniu wierzyciela (...) w K. w dniu 10.06.2013 r. zredagował pismo oznaczone jako „przedsądowe wezwanie do zapłaty”, którym zobowiązywał pozwanego do zapłaty kwoty 27.641,18 zł. w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma.

Z kolei w szczególności zadłużenia wskazywano, że należność w kwocie 27.641,18 zł. na dzień 09.06.2013 r. obejmuje:

- kapitał: 16.740,72 zł.,

- odsetki karne: 10.900,46 zł., wraz z dalszymi odsetkami do dnia spłaty naliczonymi od kwoty 16.740,72 zł. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, które na dzień redakcji wezwania wynoszą 17 % w stosunku rocznym.

Dowód: odpis przesyłowego wezwania do zapłaty z dnia 10.06.2013 r., k. 23.

Po wniesieniu pozwu do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego na rachunku wierzytelności po dniu 25.06.2013 r. odnotowano trzy wpłaty z Kancelarii (...) (przekazane przez poprzedniego wierzyciela w sprawie Km 926/12) w łącznej kwocie 233,77 zł., które zostały zaksięgowane na poczet spłaty odsetek karnych i w tym zakresie strona powodowa ograniczyła żądanie w zakresie odsetek karnych.

Dowód: pismo procesowe powoda z dnia 08.02.2016 r. wraz z raportem finansowym, k.

68 – 74.

Sąd zważył, co następuje.

Powód wykazał zasadność żądania w zakresie należności z tytułu kapitału kredytu w wysokości 16.740,72 zł. Natomiast w pozostałej części tj. odnośnie 10.937,25 zł. tytułem należności ubocznych stanowiących skapitalizowane odsetki karne, w kontekście zwłaszcza stanowiska pozwanego kwestionującego wysokość dochodzonej wierzytelności ponad przyznaną kwotę kapitału, podlegało oddaleniu albowiem okoliczności podawane przez stronę powodową – termin wypowiedzenia umowy, sposób naliczenia i wysokość należności ubocznych nie zostały wykazane.

W przedmiotowej sprawie pozwany przyznał fakt zawarcia umowy z (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W., a także istnienia zaległości w kwocie kapitału kredytu. Z kolei okoliczność dokonania cesji wierzytelności (na kwotę kapitału 16.740,72 zł.) została przez powoda wykazana dokumentami załączonymi do akt sprawy, co tym samym uzasadniało legitymację powoda w niniejszym postępowaniu.

Stosownie do treści art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że W. C. (2) jest zobowiązany do zaspokojenia należności tytułem kapitału kredytu. W konsekwencji, analiza umowy cesji wierzytelności wraz z aneksem i stanowiącym jego integralny element załącznikiem, w którym ujęto zindywidualizowaną wierzytelność względem pozwanego, a także umowy źródłowej oraz wezwań do zapłaty, stanowiła dostateczną podstawę do uzasadnienia odpowiedzialności W. C. (1) w zakresie kwoty kapitału wyrażającego się kwotą 16.740,72 zł.

Zgłoszone żądanie obok należności głównej obejmowało również odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, do których naliczenia zgodnie z treścią postanowień umowy kredytu, powód był uprawniony. Paragraf 2 punkt 9 umowy kredytu stanowił, iż oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone jest jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, które w dniu zawarcia umowy wynosiło 21 % w stosunku rocznym. W związku z powyższym od dochodzonego kapitału przeterminowanego powód mógł domagać się odsetek umownych w wyżej opisanej wysokości.

Z uwagi jednak na stanowisko pozwanego, który negował prawidłowość naliczenia należności ubocznych, w świetle braku dowodu na okoliczność terminu wypowiedzenia umowy, należało uznać, iż powód nie wykazał terminu wymagalności należności ubocznych,

a zatem i ich wysokości.

Analiza dokumentów dołączonych do akt pozwala na ustalenie, że pierwszym pismem w sprawie, z treścią którego pozwany z pewnością się zapoznał było postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 25.09.2015 r. o podjęciu postępowania wraz ze zobowiązaniem do złożenia odpowiedzi na pozew i informacją o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień 17.11.2015 r., a skutecznie doręczonym pozwanemu w dniu 08.10.2015 r. - co wynika z elektronicznego potwierdzenia odbioru. Dlatego uznając co do zasady odpowiedzialność pozwanego wymagalność bezspornej należności – w zakresie kapitału - Sąd ustalił na wyżej wymienioną datę, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia art. 455 k.c. - jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Powyższe rozważania znalazły wyraz w punkcie pierwszym wyroku.

Zważywszy natomiast fakt kwestionowania przez pozwanego zarówno wiarygodności kalkulacji jak i wysokości dochodzonej wierzytelności w pozostałej kwocie, tj. 10.937,25 zł. a stanowiącej mającej skapitalizowane odsetki karne, dowód wykazania prawidłowości obciążenia pozwanego tymi należnościami, spoczywał na stronie powodowej.

Sąd podkreśla, że na gruncie procesu cywilnego strony mają obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne - art. 6 k.c. Konsekwencją regulacji ujętych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. jest nie tylko obowiązek popierania wysuwanych twierdzeń stosownymi dowodami, ale i ponoszenia ryzyka niekorzystnego rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie powód nie sprostał temu obowiązkowi.

W pierwszej kolejności wskazać bowiem należy, iż pełnomocnik powoda zobligowany do złożenia dowodów na okoliczność wysokości dochodzonej należności i sposobu jej kalkulacji przedłożył zestawienia należności i zaległości kapitałowych wraz z kalkulacją odsetek za zwłokę za wyszczególnione w nich okresy oraz zestawienie należności spłat kredytu i zestawienie operacji na rachunku wierzytelności za ujęte w nim okresy.

Jednakże w świetle stanowiska zajętego przez pozwanego - który po zapoznaniu się z treścią wyżej wymienionych zestawień finansowych podniósł, iż nie otrzymał od powoda jakiegokolwiek wykazu odnośnie rat tam wyszczególnionych, a także podważył okoliczność jakoby miał dokonać wpłat w sposób ujęty w wykazie, przy jednoczesnym braku kierowania do niego wezwań do zapłaty, przedłożone przez powoda zestawienie nie mogło być uznane za wystarczający dowód okoliczności prawidłowego ustalenia wysokości należności ubocznych.

W tym także kontekście nie uszło uwadze Sądu, że powód w toku postępowania nie przedłożył harmonogramu spłaty kredytu przez pozwanego, mimo iż jak wynika z § 2 pkt 1 umowy źródłowej stanowił on jej integralny załącznik, który miał zostać przesłany kredytobiorcy (pozwanejemu) w terminie 14 dni roboczych od przekazania przez bank środków z kredytu na jego rachunek bieżący. Nieprzedłożenie zaś tego dokumentu powoduje wątpliwość, biorąc pod uwagę daty płatności poszczególnych rat i ich wysokość w jaki sposób powód dokonał kalkulacji dochodzonych przez

niego skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie poszczególnych rat kredytu. Dlatego też w tym zakresie nie jest możliwe zweryfikowanie prawidłowości ustalenia wysokości żądania powoda.

Nadto treść innych załączonych do pozwu dokumentów (umowy cesji wierzytelności wraz z aneksem i stanowiącym jego integralny element załącznikiem, umowy źródłowej oraz wezwań do zapłaty) nie pozwala na przesądzenie, czy kwota należności ubocznych objęta żądaniem pozwu została obliczona w sposób prawidłowy, zwłaszcza, że zwrot świadczenia miał następować ratalnie. Wobec zanegowania przez pozwanego faktu dokonania wpłat w wysokościach ujętych w zestawieniu spłaty kredytu, wątpliwym jest czy poszczególne kwoty, od których zostały naliczone odsetki zostały ustalone i wskazane właściwie. Wobec powyższego, wysokość dochodzonych przez powoda należności ubocznych nie została dowiedziona.

Przedstawione dokumenty pozwalają na ustalenie, że pozwany zawarł we wskazanej w nich dacie z (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. umowę kredytu. Jednakże sam dokument umowy nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności z tytułu skapitalizowanych odsetek karnych w wysokości objętej pozwem. Stanowi jedynie dowód na to, iż pozwanego łączył stosunek obligacyjny z pierwotnym wierzycielem.

Dlatego należało uznać, że sama umowa, bez wiarygodnych dokumentów finansowych określających w sposób dostateczny wysokość należności ubocznych, nie stanowi wystarczającego dowodu dla wykazania wysokości należności ubocznych objętej pozwem w dacie przejmowania jej przez powoda.

Z kolei odpis umowy sprzedaży wierzytelności wraz z aneksem może stanowić jedynie dowód na fakt zawarcia tej umowy. Nie dowodzi natomiast wysokości nabytej wierzytelności mającej przysługiwać powodowi wobec pozwanego. Powyższego wniosku nie zmienia również załączony przez stronę powodową wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Jest to bowiem jedynie jej integralny element i nie stanowi w niniejszej sprawie dowodu na istnienie wierzytelności w nim opisanej.

Za dowód na okoliczność wymagalności i wysokości należności ubocznych objętych pozwem nie można uznać również kierowanych do pozwanego na adres: (...) /1 wezwań do zapłaty wraz ze specyfikacją zadłużenia i informacją o cesji wierzytelności. Z pism tych można wywodzić jedynie to, iż w datach w nich wskazywanych powyższe pisma zostały zredagowane. Zwłaszcza, że zawiadomienia te jak wynika z zeznań pozwanego nie zostały mu doręczone, albowiem w 2013 r. nie mieszkał on już w G.. Wiarygodność powyższych zeznań pozwanego potwierdzają informacje wygenerowane z rejestru PESEL – SAD, z których wynika, iż spod adresu (...) /1 W. C. (2) wymeldował się w dniu 24.01.2012 r.

Tak rozważając, Sąd doszedł do przekonania, zwłaszcza w kontekście stanowiska procesowego pozwanego, iż powód nie przedstawił dostatecznych dowodów uzasadniających twierdzenie o prawidłowym ustaleniu skapitalizowanych odsetek karnych, co znalazło wyraz w punkcie drugim wyroku.

Natomiast w odniesieniu do częściowego ograniczenia żądania (co do kwoty 233,77 zł. tj. odsetek karnych) z jednoczesnym zrzczeniem roszczenia, Sąd wyjaśnia, że powyższa czynność uzasadniać powinna decyzję formalną o umorzeniu postępowania w odniesieniu do kwoty wskazanej pismem procesowym z dnia 8 lutego (...), co jednak nie znalazło odzwierciedlenia w orzeczeniu, na skutek przeoczenia. Jednakże powyższa niedokładność, możliwa jest do skorygowania przez Sąd Odwoławczy, w ramach kontroli instancyjnej.

W okolicznościach sprawy – oceniając stosunek w jakim powód wygrał sprawę do wysokości oddalonego żądania - rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd uznał za słuszne oprzeć o treść art. 100 k.p.c., który to przepis przewiduje, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione.

Te względy legły u podstaw rozstrzygnięcia zawartego w punkcie trzecim wyroku.

K. Murawka